

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/164/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115227954
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4115227954.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, R. nad R., zastúpený advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Bratislava, Hviezdoslavovo námestie 25, IČO: 36 833 533, proti žalovanej: Poľnohospodárska pôda s.r.o., so sídlom Bratislava, Žehrianska 3179/3, IČO: 44 138 369, zastúpená advokátskou kanceláriou LawService, s.r.o., Stráž 223, Zvolen, IČO: 36 861 723, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 17C/496/2015-62 zo dňa 10. februára 2017 o trovách konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa náhrady trov konania m e n í tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.
Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1 Napadnutým uznesením (v poradí druhým) súd prvej inštancie rozhodol o trovách zastaveného konania tak, že žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi (výrok I.) a zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 92,80 eura žalobcovi (výrok II.) Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1,2 CSP ako aj zistený skutkový stav na základe čoho dospel k záveru, že žalovaná z procesného hľadiska nezavinila zastavenie tohto konania, lebo žalobca vzal žalobu späť bez toho, aby takáto úkon bol vyvolaný správaním žalovanej a preto žalobca, ktorý zavinil zastavenie konania je povinný žalovanej nahradiť trovy zastaveného konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

1.2 OUViedol, že dňa 16.09.2015 bola súdu prvej inštancie doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX. pre katastrálne územie W. ako parcela registra "C", parc. č. XXXX - orná pôda, o výmere XXX m² a uplatnil si náhradu trov konania. Podaním doručeným súdu dňa 14.10.2016, vzal žalobca žalobu späť, nakoľko v období po podaní žaloby došlo k podaniu protestu prokurátora proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor zo dňa 23.07.2015 č. V 5159/2015, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného na základe kúpnej zmluvy a Okresný úrad protestu prokurátora vyhovel. Poukázal na závery správneho orgánu, podľa ktorých vlastnícke právo k pozemku nebolo na žalovaného platne prevedené, preto do katastra opätovne zapísal ako vlastníka žalobcu. Dôvodom bolo posúdenie kúpnej zmluvy ako absolútne neplatného právneho úkonu. Záverom žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k náhrade trov konania, keďže žaloba bola podaná dôvodne. Bránil sa tým, že skutočnosť, že do katastrálneho konania vstúpi prokurátor, pričom na základe protestu prokurátora bude žalobcovi vlastnícke právo k pozemkom náležať opäť, nemohol žalobca predpokladať, a preto mu nie je možné pričítať procesné zavinenie zastavenie konania.

1.3 Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že v predmetnom konaní k zastaveniu konania nedošlo z dôvodu neskoršieho správania žalovaného. Vychádzal z názoru, že z procesného hľadiska bol žalobca osobou, ktorá svojím návrhom na zastavenie konania procesne zavinila zastavenie konania.

Vychádzajúc z tejto skutočnosti podľa ust. § 256 ods.1 CSP patrí náhrada trov konania žalovanej. Súd sa však v danej veci zaoberal aj tým, či existujú predpoklady na použitie ustanovenia § 257 CSP. Po preskúmaní všetkých okolností vyplývajúcich so spisového materiálu a dôvodov, ktoré žalobcu viedli k späťvzatiu žaloby dospel k záveru, že je potrebné aplikovať § 257 CSP, ktoré ustanovenie z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za zavinenie na zastavení konania a je odôvodnené tam, kde by prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania mohla viesť k nežiaducim tvrdom. Súd pri svojom rozhodnutí vzal do úvahy skutočnosť, že žalobca sa žalobou domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a táto bola z jeho úd v odôvodnení Napadnutého rozhodnutia uvádza (bod 4.strany podaná dôvodne, keďže jej podanie bolo odôvodnené negatívnym postojom žalovanej, čo konštatoval v skutkovo obdobnej veci aj Ústavný súd Slovenskej republiky, vo svojom rozhodnutí II. ÚS 569/2017-46 zo dňa 20.3.2018, a tiež zohľadnil zmenu skutkového stavu po podaní žaloby žalobcom, keď bez jeho pričinenia, činnosťou prokurátora, bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva žalobcu a vlastníctvo k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania mu opätovne svedčalo. Žaloba bola podaná dôvodne, lebo v čase jej podania žalobca nemal inú možnosť ako sa domáhať svojho vlastníckeho práva a na samotné konanie prokurátora nemal dosah, no za súčasného stavu, už nebolo dôvodné trvať na podanej žalobe, nakoľko u žalobcu odpadol naliehavý právny záujem. Táto skutočnosť viedla žalobcu ku späťvzatiu žaloby, a preto pokiaľ by mal hradieť trovy žalovanej, viedlo by to k neprimeranej tvrdom. Na druhej strane u žalovanej, ktorá je spoločnosťou s ručením obmedzeným je predpoklad, že nepriznanie trov, na ktoré by inak mala nárok, nebude mať natoľko negatívne následky, aby to ohrozilo jej ekonomickú situáciu. Hoci žalobca návrh na späťvzatie žaloby podal až dňa 14.10.2016, t.j. s časovým odstupom odo dňa, kedy bolo rozhodnutie o proteste prokurátora potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov č. ÚPo 13/2016-4/To zo dňa 25.1.2016, za uvedené obdobie žalovanej nevznikli žiadne trovy, nad náhradou ktorých by súd pre toto omeškanie prípadne mohol uvažovať podľa § 256 ods. 2 CSP. Súd v danej veci, vzhľadom na vyššie uvedené, dospel k názoru, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa z dôvodu výnimočnosti prejednávanej veci a preto náhradu trov konania žalovanej nepriznal. Nakoľko žalobca vzal žalobu späť pred prvým pojednávaním, súd rozhodol v súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 71/1992 Zb. o vrátení súdneho poplatku žalobcovi za žalobu, ktorý s poukazom na § 11 ods. 4 citovaného zákona krátil o 6,70 eur a teda žalobcovi vrátil 92,80 eur (99,50-6,70= 92,80).

2. Proti tomuto uzneseniu v časti výroku I. týkajúceho sa náhrady trov konania, v zákonnej lehote podali odvolanie žalobca i žalovaná a obaja žiadali uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že každému z nich bude priznaný nárok na náhradu trov konania voči proti strane v plnom rozsahu.

3. Žalobca svoje odvolanie zdôvodnil tým, že súdu prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm.h/ CSP). Namietal, že súd pri opätovnom rozhodovaní o nároku strán na náhradu trov konania nerešpektoval usmernenie krajského súdu, podľa ktorého bol povinný vytvoriť procesný priestor umožňujúci stranám vyjadriť svoje stanovisko k prípadnému použitiu ustanovenia § 257 CSP a týmto postupom porušil právo žalobcu na spravodlivý proces. K namietanému nesprávnemu skutkovému zisteniu uviedol, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď zavinenie na zastavení konania pripočítal jemu, napriek tomu, že žalobu podal dôvodne a k späťvzatiu žaloby pristúpil len z dôvodu, že bol úspešný v inom konaní, do ktorého z úradnej moci vstúpila prokuratúra. Súd ho potrestal znášaním trov dôvodne začatého konania z dôvodu, že ďalší orgán ochrany práva si plnil svoju ústavnú povinnosť, predbehol okresný súd a meritórne rozhodol o určení vlastníckeho práva v jeho prospech v inom konaní, t.j. o nároku, ktorý si dôvodne žalobou uplatnil v tomto konaní. Zároveň vyjadril názor, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, kedy pri posudzovaní časového odstupu medzi späťvzatím žaloby a rozhodnutím o proteste prokurátora nezohľadnil skutočnosť, že v tomto časovom rozhraní prebiehalo na Krajskom súde v Nitre konanie pod sp. zn, 11 S/25/2016 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu v Nitre zo dňa 25.01.2016, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o vyhovení protestu, v dôsledku čoho mohlo byť toto rozhodnutie zrušené. Krajská prokuratúra Nitra vstúpila do tohto konania podaním pod č. Kc 65/16/4400-3 zo dňa 10.06.2016, doručeným Krajskému súdu dňa 15.06.2016. O tejto skutočnosti sa dozvedel až bezprostredne pred podaním späťvzatia žaloby. Až okamihom vstupu Krajskej prokuratúry na stranu žalovaného do konania na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. IIS/25/2016 som mohol zobrať žalobu v tomto konaní späť, nakoľko som mal zato, že jej vstupom bude plnohodnotne chránená zákonnosť rozhodnutia Okresného úradu Nitra dňa 25.01.2016, ktorého zrušenia sa žalovaný v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 11S/ 25/2016 domáhal. V dôsledku tohto, že Okresný súd Nitra pri rozhodovaní o náhrade trov konania tieto skutočnosti vôbec nezohľadnil, iba bez ďalšieho poukázal na časový odstup 9 mesiacov odo dňa rozhodnutia o proteste prokurátora a

späťvzatím žaloby, došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam. K namietanému odvolaciemu dôvodu o nesprávnom právnom posúdení veci uviedol, že má zato, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď zavinenie zastavania konania pripočítal jemu. Uviedol že v konaní je zrejmé, že to, čoho som sa podanou žalobou domáhal, teda „evidenčného obnovenia vlastníckeho práva v liste vlastníctva z titulu neplatnej kúpnej zmluvy,“ dosiahol v inom konaní, rozhodnutím iného orgánu štátnej správy, nakoľko žalovaná prehrala svoj spor v konaní o proteste prokurátora. Preto zastavenie tohto konania treba posudzovať tak, že ho procesne zavinila žalovaná a to svojím správaním v príkrom rozpore so zákonom. Zdôraznil, že za tejto situácie by bolo nemravné a protiústavné, aby z tohto dôvodu znášal povinnosť náhrady trov konania nielen svojich ale aj trov žalovanej.

4. Žalovaná vo svojom odvolaní žiadala napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie zmeniť tak, že žalovaná má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% . Svoje odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Uviedla, že tvrdenie súdu, že žalobca nemal na podanie protestu prokurátora a naň nadväzujúce katastrálne konania žiaden vplyv, je založené na nesprávnom skutkovom i právnom závere. Súd vo svojich záveroch vychádza z nálezů Ústavného súdu sp. zn. 11. ÚS 569/2017-46 zo dňa 20.3.2018 v obdobnej veci , pričom záver o dôvodnosti žaloby vytrhol z kontextu. Poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky v obdobnej veci sp. zn. 111 ÚS 98/2018- 38, kde závery Krajského súdu v obdobnej veci sp. zn. 18C/497/2015 o nepriznaní náhrady trov konania označil za nepresvedčivo odôvodnené, čo zakladá nepreskúmateľnosť a ústavnú neudržateľnosť rozhodnutia. Postup súdu označil za prísne formalistický a tým odporujúci obsahu základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny a práva na spravodlivé súdne konanie zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Záverom zdôraznila že nemožno hodnotiť ako neprimeranú tvrdošť tú skutočnosť, že by žalovaná mala hradiť trovy, nakoľko po vyhovení protestu prokurátora žalovaná pozemok predala spoločnosti MH Invest s.r.o. za sumu 4.895,64eur. Naproti tomu žalovanej zo strany žalobcu nebola vrátená zaplatená kúpna cena. Súd bez toho, že by poznal ekonomickú situáciu žalovanej predpokladá, že rozhodnutie o trovách nebude mať na ňu nepriaznivý vplyv. Na Okresnom súde v Nitre prebieha množstvo obdobných sporov kde musí žalovaná brániť svoje práva s čím sú spojené náklady, ktoré by mala neodôvodnene znášať sama. Ak súd nepriznanie náhrady trov odvodzuje od podania protestu prokurátora, tak tento záver je arbitrárny, nakoľko podanie protestu prokurátora zapríčinil práve žalobca a to tým, že nespĺnil svoju povinnosť ponúknuť nehnuteľnosť štátu.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie strán sporu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa náhrady trov konania je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že v prejednávanej veci sa žalobca žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 16.09.2015 voči žalovanej domáhal určenia, že je vlastníkom nehnuteľnosti, evidovanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie W. ako parcela registra "C" , parc. č. XXXX - orná pôda o výmere XXX m2 a uplatnil si náhradu trov konania. Zároveň žiadal o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým súd zakazuje žalovanému nakladať - predať, darovať, zameniť, dať do nájmu, založiť, zaťažiť vecným bremenom a vypožičať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v katastrálnom území W., okres T. evidovanú na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Nitra, katastrálnym odborom, ako pozemok parcela registra „C“ č. XXXX - orná pôda o výmere XXX m2 až do právoplatného skončenia veci. Uznesením č. k. 17C/496/2015-19 zo dňa 09.10.2015 súd prvej inštancie nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému nakladať - predať, darovať, zameniť, dať do nájmu, založiť, zaťažiť vecným bremenom a vypožičať nehnuteľnosť, nachádzajúcu sa v kat. úz. W., obec W., okres T., zapísanou Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor na LV č. XXXX ako parcela registra „C“ č. XXXX - orná pôda o výmere XXXX m2 až do právoplatného ukončenia konania vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17C/496/2015. Súdu prvej inštancie dňa 14.10.2016 bolo doručené podanie, ktorým žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť a uplatnil si trovy konania v sume 798,28 eura. Späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že po podaní žaloby došlo k podaniu protestu prokurátora proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor zo dňa 23.07.2015 č. V 5159/2015, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej na základe kúpnej zmluvy. Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor, v konaní č. V 5159/2015 protestu prokurátora vyhovel rozhodnutím zo dňa 30.10.2015 č. UP 55/2015-9, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov zo dňa 25.01.2016 č. UPO 13/2016-4/To. Správny orgán dospel k záveru, že vlastnícke právo k pozemku nebolo na žalovanú

platne prevedené a do katastra nehnuteľností opätovne zapísal žalobcu ako vlastníka predmetných nehnuteľností. Dôvodom bolo posúdenie kúpnej zmluvy ako absolútne neplatného právneho úkonu. V súčasnosti už žalobca nie je vlastníkom predmetného pozemku, nakoľko si štát k nemu uplatnil predkupné právo a pozemok je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vlastníctvo spoločnosti MH Invest II s. r. o. na LV č. XXXX pre k. ú. W.. O trovách konania navrhol rozhodnúť podľa § 256 CSP tak, že žalovaná bude zaviazaná k náhrade trov konania. Uviedol, že procesné zavinenie zastavenia konania nie je možné vzťahovať len na konkrétny úkon účastníka konania, ale je potrebné ho posudzovať komplexne a extenzívne v celkovom kontexte v konaní uplatnených skutočností. V dôsledku toho môže aj v prípade späťvzatia žaloby žalobcom byť dôvodom pre tento úkon konanie žalovanej, príp. ďalšie skutočnosti mimo vôle žalobcu. Uviedol, že v čase podania žaloby nemal inú možnosť, ako domáhať sa určenia svojho vlastníckeho práva súdnym rozhodnutím. Rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru o povolení vkladu vlastníckeho práva k pozemku v prospech žalovaného bolo v danom čase právoplatné, pričom hrozilo, že žalovaná prevedie vlastnícke právo k pozemku na tretiu osobu, na základe čoho súd vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanej s pozemkami disponovať. Žalovaná neuznala, že kúpna zmluva bola uzavretá v rozpore so zákonom, čo vyplýva z jej postupu v katastrálnom konaní, keďže sa proti rozhodnutiu o vyhovení protestu odvolala, ako aj z jeho postupu v doterajšom súdnom konaní. V prípade, ak by žalobca žalobu vo veci nepodal, nemohol by žiadať súd, aby mu prostredníctvom predbežného opatrenia priznal ochranu pred ďalšími scudzovacími úkonmi zo strany žalovanej. O tom, že súd považoval za potrebné predbežne ochrániť práva žalobcu, svedčí aj skutočnosť, že na jeho návrh predbežné opatrenie vydal. Žalobca teda podal žalobu dôvodne. Skutočnosť, že do katastrálneho konania vstúpi prokurátor a na základe jeho protestu bude žalobcovi vlastnícke právo k pozemkom náležať opäť aj podľa zápisu v katastri nehnuteľností nemohol predpokladať, ani sa na to spoliehať. Z tohto dôvodu mu nemôže byť pričítané procesné zavinenie zastavenia konania, keď teraz z tohto dôvodu žalobu berie späť. S ohľadom na uvedené mal za to, že existenciu konania a úkonov v ňom vykonaných zavinil žalovaná, keďže žaloba bola podaná dôvodne. K odpadnutiu dôvodov pre vedenie tohto konania došlo vplyvom konania prokurátora a správnych orgánov, na ktoré nemal žalobca žiadny vplyv. Preto je dôvodné, aby trovy konania, ktoré žalobcovi vznikli, znášala žalovaná, ktorá vytrvalo, hoci zjavne bezúspešne popierala neplatnosť kúpnej zmluvy. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

9. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

11. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

13. Podľa Čl. 4 ods. 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

14. Podľa Čl.4 ods. 2 CSP ak takéhoto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné vysporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

15. Ustanovenie § 256 CSP vyžaduje pre priznanie náhrady trov konania zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa uvedeného ustanovenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci a zásadou zodpovednosti za zavinenie. Zásada úspechu vo veci znamená, že strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP). Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia tohto ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí ísť o výnimočný charakter. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú v danej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postojom strán v priebehu konania a pod.. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdości, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

16. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že žaloba v tejto veci bola súdu doručená dňa 16. 9. 2015 a v priebehu súdneho konania o proteste prokurátora rozhodol Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor rozhodnutím zo dňa 30.10.2015 č. UP 54/2015-9 tak, že mu vyhovel a napadnuté rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. V 5159/15 zo dňa 23. júla 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zrušil. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalovaná odvolanie, o ktorom rozhodol Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností rozhodnutím zo dňa 25.01.2016 č. UPO 13/2016-4/To tak, že odvolanie zamietol a potvrdil napadnuté rozhodnutie. Písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.10.2016 (č.l. 44 spisu) vzal žalobca žalobu späť, dôvodiť zmenou skutkového stavu, ku ktorému došlo po podaní protestu prokurátora. Žalobca v späťvzati žaloby zdôraznil, že správny orgán dospel k záveru, že posudzovaná kúpna zmluva je absolútne neplatný právny úkon, preto vlastnícke právo nebolo na žalovaného platne prevedené. Na základe toho katastrálny úrad zapísal opätovne žalobcu ako vlastníka nehnuteľnosti.

17. Slovenská republika je v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky právnym štátom. Jedným z typických znakov právneho štátu je predvídateľnosť súdnych rozhodnutí a rovnaká aplikácia práva všeobecnými súdmi v právne a skutkovo podobných veciach. Z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky vedených pod č.k. IV. ÚS 614/2019-36, I.ÚS 222/2019-46, I. ÚS 225/2019-46 všetky zo dňa 20. augusta 2019 vyplýva, že Ústavný súd Slovenskej republiky vytyka odvolaciemu súdu diametrálne odlišnú rozhodovaciu činnosť o tej istej právnej otázke, čo je ústavne neudržateľná činnosť s tým, že riešenie problému a zjednotenie rozhodovania je v spôsobilosti krajského súdu.

18. Z obsahu zápisne zo zasadnutia občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre dňa 06.februára 2020 vyplýva, že občianskoprávne kolégium ohľadne náhrady trov konania prijalo zjednocujúce stanovisko v znení : "Vo veciach, v ktorých dôjde k späťvzati žaloby z objektívnych dôvodov, ktoré procesne nezavinila žiadna zo strán sporu, je opodstatnené vysloviť záver, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva". Občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Nitre tak, zjednotilo rozhodovaciu činnosť svojich senátov pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v prípade zastavenia konania po späťvzati žaloby z objektívnych dôvodov, ktorá rozhodovacia činnosť bola rozdielna.

19. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že na daný právny vzťah sa vzťahuje vyššie citované zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia, pretože k späťvzati žaloby nezavinila ani jedna zo strán sporu a došlo k nemu z objektívnych dôvodov po podaní protestu prokurátora. Keďže na danú právnu vec nie je možné aplikovať ust. § 256 ods. 1 CSP ani ust. § 257 CSP odvolací súd postupoval podľa Čl. 4 ods.1, 2 Základných princípov CSP, pričom zároveň vzal do úvahy právny názor Ústavného súdu SR vyslovený v jeho nálezoch vo veciach vedených pod č.k. IV. ÚS 614/2019-36, I.ÚS 222/2019-46, I. ÚS 225/2019-46 všetky zo dňa 20. augusta 2019. V týchto nálezoch Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol : „K späťvzati žaloby viedli objektívne dôvody - protest prokurátora, na ktorý žalobcovia a ani sťažovateľka ako žalovaná nemali dosah, ale v dôsledku ktorého bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva žalobcov, čím odpadol predmet žaloby. Vzhľadom na to je danom prípade opodstatnený záver, že stranám sa nárok na náhradu trov predmetného konania nepriznáva“.

20. Rovnako tak v tejto veci odvolací súd prijal záver, že s procesného hľadiska žalobca dôvodne podal žalobu, pretože v čase podania žaloby inú právnu možnosť ako sa domôcť ochrany vlastníckeho práva nemal. Aj v tejto veci dôvodom späťvzati bol protest prokurátora, na ktorý strany sporu dosah

nemali a v dôsledku ktorého, bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva žalobcu . Napokon, toto rozhodnutie je aj v súlade so zjednocujúcim stanoviskom Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre prijatým dňa 06.februára 2020 vo veciach nároku na náhradu trov zastaveného konania a je teda v súlade s rozhodnutiami iných senátov Krajského súdu v Nitre v rovnakých právnych veciach rozhodnutých po 06.februári 2020.

21. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v tejto veci o nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v poradí prvým uznesením zo dňa 10.02.2017 č.k. 17C/496/2015-62, ktorým konanie zastavil a o trovách rozhodol tak, že žalobkyňa má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% . V dôsledku odvolania žalovanej odvolací súd uznesením zo dňa 28.03.2018 č.k.7Co/28/2018-149 rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, aby sa súd dôsledne zaoberal ust. § 257 CSP a zhodnotil aj zmenu skutkového stavu, ktorá nastala po podaní žaloby v dôsledku protestu prokurátora. Predmetom tohto odvolacieho konania je v poradí druhé rozhodnutie o trovách konania, ktorým súd prvej inštancie nepriznal žalovanej ich náhradu z dôvodov uvedených v napadnutom uznesení.

22. S ohľadom na vyššie uvedené zjednocujúce stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre zo dňa 06.februára 2020 vo veciach náhrady trov podľa ktorého „ Vo veciach , v ktorých dôjde k späťvzatiu žaloby z objektívnych dôvodov, ktoré procesné nezavinila žiadna zo strán sporu, je opodstatnené vysloviť záver, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva“ aj senát 7Co Krajského súdu v Nitre rešpektuje tieto závery a jeho rozhodnutia v obdobných veciach ,po prijatí zjednocujúceho stanoviska sú rovnaké (sp.zn. 7Co/25/2018 , 7Co229/2018, 7Co 13/2020).

23. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, nesprávne však aplikoval ust. § 256 a § 257 CSP , pretože ust. § 257 CSP je možné použiť iba za situácie, že žalobca zavinil zastavenie konania a na jeho strane súd zistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nie je možné žalovanej, ktorá zastavenie konania nezavinila, nárok na náhradu trov konania priznať. V tejto veci ako je už vyššie uvedené k späťvzatiu žaloby viedli objektívne dôvody - protest prokurátora, na ktorý žalobca a ani žalovaná nemali dosah, preto odvolací súd zmenil napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP tak, že s poukazom na Čl. 4 ods.1, 2 Základných princípov CSP stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Takéto rozhodnutie o trovách konania podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje rozumné vysporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

24. Vo vzťahu k odvolacím dôvodov, ktoré strany sporu v písomných odvolaniach uviedli odvolací súd uvádza, že tieto dôvody neboli spôsobilé privediť také súdne rozhodnutie o trovách konania, akých sa každá zo strán sporu domáhala. Odvolací súd sa podrobne zaoberal všetkými dôvodmi, ktoré strany sporu uviedli, pričom po zohľadnení osobitosti tejto veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom s ohľadom na vyššie uvedené závery nepovažuje za potrebné sa v tomto rozhodnutí vyporiadať s jednotlivými odvolacími dôvodmi uvedenými v podanom odvolaní. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že obe strany sporu v podaných odvolaniach poukázali na zavinenie každej zo strán na zastavení konania. Odvolací súd za rozhodujúcu pre právne posúdenie veci však považoval skutočnosť, že dôvodom pre zastavenie konania z objektívneho hľadiska bol protest prokurátora, ktorého dôsledkom bolo navrátenie vlastníckeho práva žalobcovi, ktorý už nemohol mať ďalej právny záujem v konaní pokračovať.

25. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania, keďže žalobca ani žalovaná nemali v odvolacom konaní úspech.

26. Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).